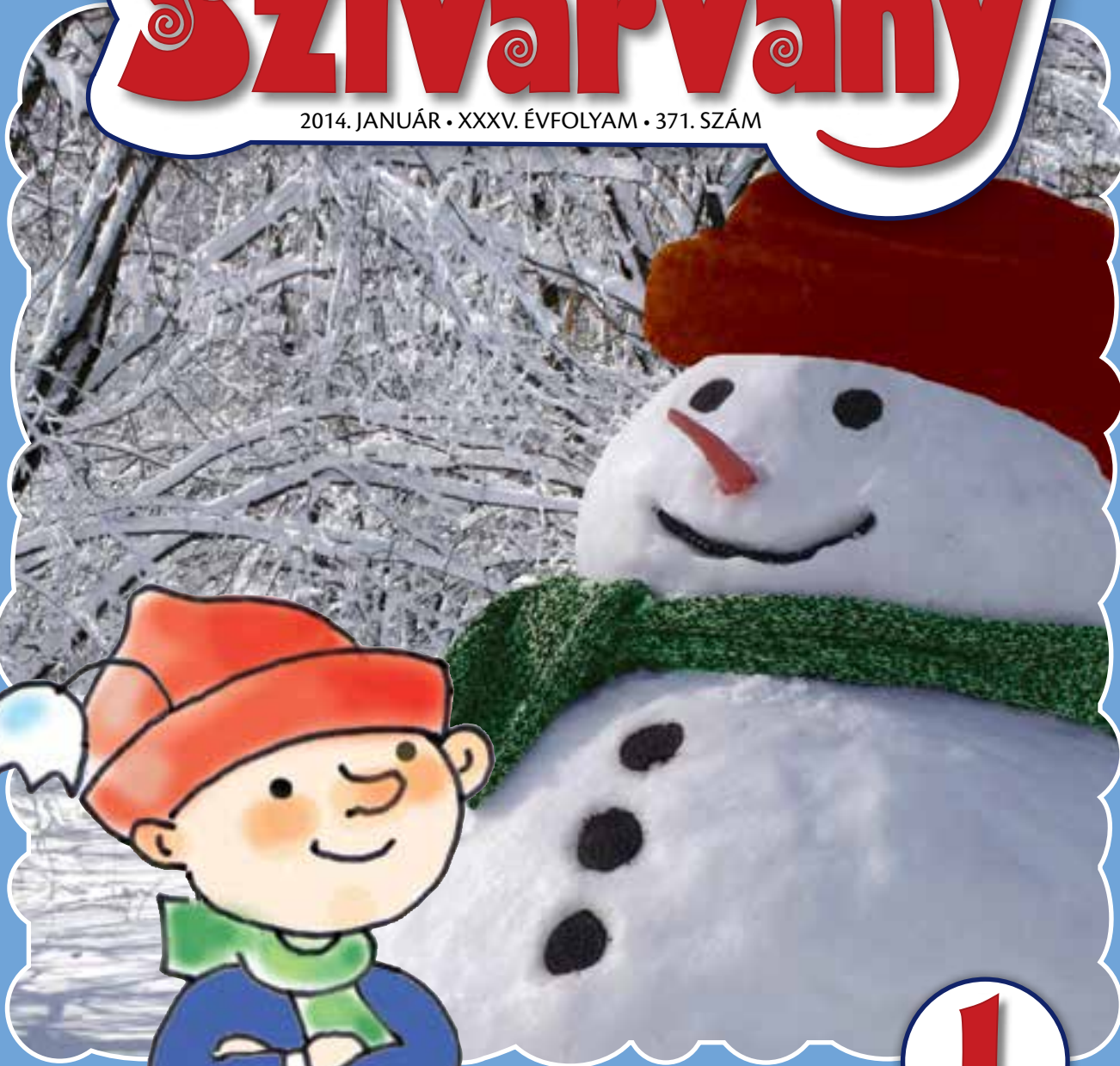

Szivárvány

2014. JANUÁR • XXXV. ÉVFOLYAM • 371. SZÁM

1.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Újévi fogadalom

– Anya, ugye, nem fáj nagyon az újévi fogadalom?
Megfogadom, többet játszom, áthívom az új barátom.

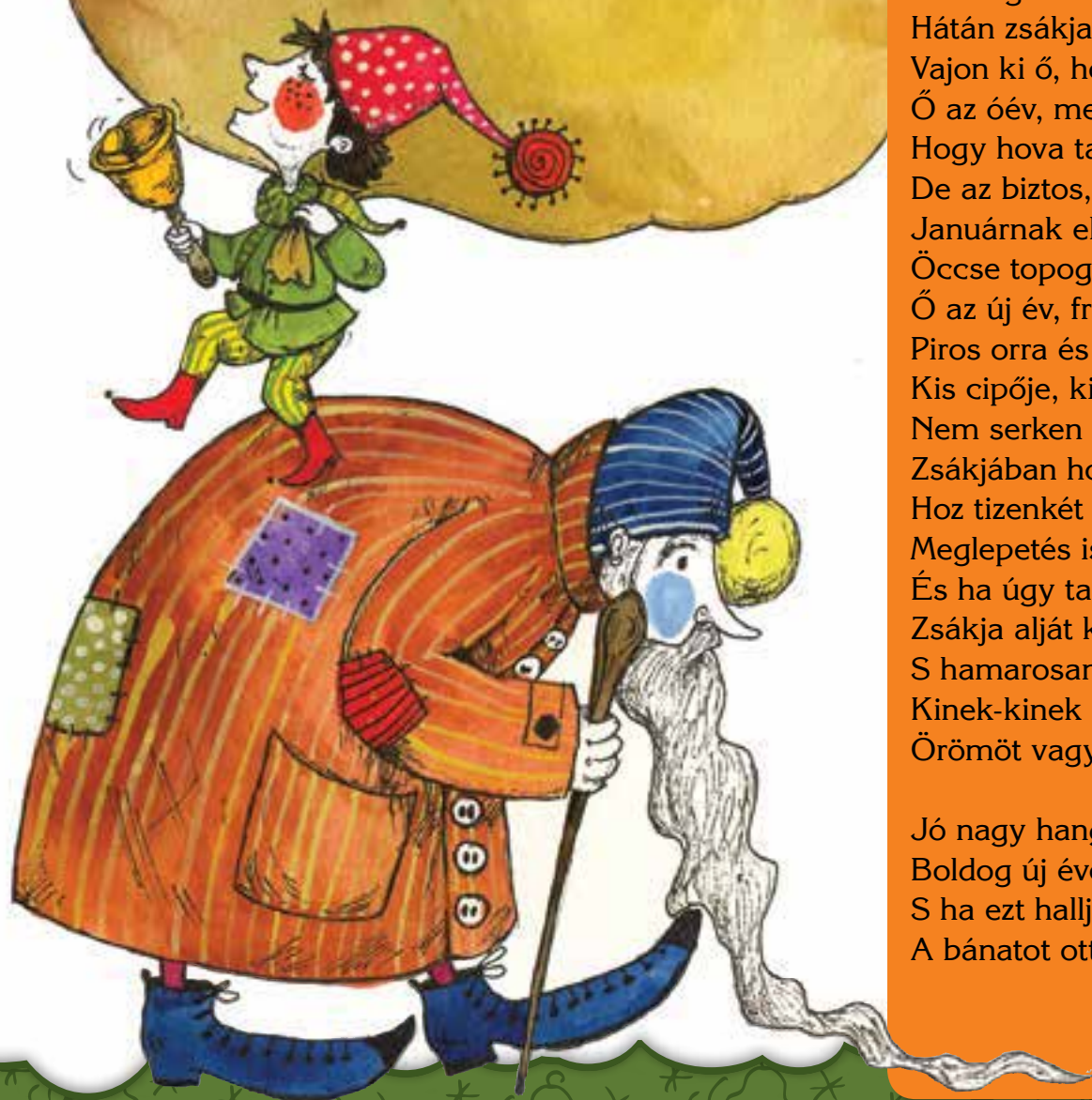
– Fogadd meg, hogy jól tanulsz majd, elénekelsz sok-sok új dalt, elolvasol számos könyvet, nem ejtesz krokodilkönnyet. Felássuk a kertet együtt, a zöldséget ketten szedjük, felsepersz majd minden lapit, s megtanulod egykettőre a szorgalom fortélyait.

– Anya, én még azt sem tudom, mi is az a fogadalom, de ha mondd, jó lány leszek, nem bántalak, s megígérem, mindig a kedvedre teszek.

TOMOS TÜNDE rajzai

**BOLDOG ÚJ ÉVET,
KEDVES
SZIVÁRVÁNY-OLVASÓK!**

TÓTH ÁGNES

Jön az új év

Nagy cipője, nagy kabátja,
Derékig ér a szakála.
Hátán zsákja, mint a púp,
Vajon ki ő, hova fut?
Ő az óév, megsúgom,
Hogy hova tart, nem tudom,
De az biztos, nem hagy árván:
Januárnak első napján
Öccse topog házunk táján.
Ő az új év, friss, üde,
Piros orra és füle.
Kis cipője, kis kabátja,
Nem serken még a szakála.
Zsákjában hoz malacot,
Hoz tizenkét hónapot,
Meglépetés is van benne,
És ha úgy tartja a kedve,
Zsákja alját kikutatja,
S hamarosan megmutatja,
Kinek-kinek mit hozott,
Örömet vagy bánatot.

Jó nagy hanggal kiáltsátok:
Boldog új évet kívánok!
S ha ezt hallja, megfogadja,
A bánatot otthon hagyja.

TÉL

TAVASZ

CSIPIKE
ÉV-ÓRÁJA

ŐSZ

NYÁR

Csipike év-órája

Csipikének nincs órája, naptára. Az idő múlását a nap, a csillagok, az erdő súgja meg neki. Készítsd el ezt az évórát, és figyeld Csipikével együtt, hogyan változik az erdő, amint lassan körbefordul az idő kereke.

Vágd ki a négy rajzocskát, és ragaszd a helyére az év-órára, majd a nagy korongot egy kartonra ragasztva tűzd az ágyad mellé.

FODOR SÁNDOR

Vigyázat, merülünk!

Csipikének bizony elment az étvágya, hiszen Nyulat és Madarat, úgy látszik, vérig sértette a fékomadta. Alig falt egyet-kettőt a négybe aprított mogyoróbélből, azt is csak azért, hogy a kútbélű vendégnek kevesebb jusson, mert Kukucsi derekasan belakott, utána pedig elégedetten és derűsen nézett Csipikére.

– A szívélyes vendégszeretetnek nagy híve vagyok – mondta –, éppen ezért meg se köszönöm a pompás ebédet. Majd a végén együtt köszönök meg mindent.

– Az a baj, hogy haragudni se tudok rád úgy, ahogy kéne – mondta Csipike szomorúan.

– Én se tudok rád haragudni – vallotta be őszintén Kukucsi.

– Miért haragudnál?! – nézett rá méltatlankodva Csipike.

– Azért, hogy haragudjunk együtt. Milyen szép is volna. De már mindegy, hadd, ne búsulj. Így van, ha így van. Ilyen az élet.

– Példátlanul orcátlan vagy.

– Az lehet, hogy példátlanul, de nem orcátlan, hanem őszinte és tiszta szívű, mint a harmat. Most is például kertelés nélkül megmondom neked a véleményemet: jó ebédre édes álom, hogy szundítsak, alig várom. Gyere, szundikáljunk egyet, hiszen reggel óta nem aludtál!

Csipikének nem volt ellenvetése. Bebújtak hát az Óriásnagy Bükkfa odújába, ledőltek a mohaágyra.

– Volna egy jó ötletem – szólalt meg Kukucsi. – Fordítsunk hátat egymásnak, és haragudjunk, ha már mindenáron haragudni akarsz. Aztán, ha felébredünk, megünnepeljük a kibékülést.

Csipike nem válaszolt. A hátán fekvé gondolkodott, és nem jött álom a szemére.

Mi lesz az erdővel? Mi lesz az őszi virágokkal? Szarvasbikával, de főképpen a kialakuló szeretettel, ha ez a szörnyűséges Kukucsi minduntalan felforgatja a rendet?

És főképpen vele, Csipikével mi lesz a sérődött Nyúl és Madár nélkül?

Nagyot sóhajtott.

– Te nem alszol? – kérdezte Kukucsi.

– Nem.

– Számolj ötig, és meglátod, sikerül. Én háromnál tovább sohase jutok.

... És mindenki, minden állat megsértődik majd. Még talán Mókusék is. És átpártolnak Kecsbékához. És ezután Sünék Kecsbékának hordják majd a télirevaló vackort, Vadmalac neki túrja majd az édesgyökeret, Vadméhek is Kecsbékának kedveskednek az édes, cseppentett mézzel, és Kecsbéka elhinti közöttük a gyűlölet konkolyát.

Még egyet sóhajtott.

bika, Nyúl, Madár és Vadmalac veszi körül. Éppen a Szeretet dalt próbálják, amikor valahonnan ott terem Kecskebéka.

– Csúnyák vagytok, brekeke!

És akkor mozogni kezd a föld, és egy hirtelen támadt halomból felbukkan Kukucsi, és így szól:

– Legyen igazság!

És megjelenik az égen Gólya bácsi. És lecsap Kecskebékára. És meg akarja enni. Ám ekkor megdobbban a Csipike jó szíve, és cselhez folyamodik.

– Gólya bácsi, ne edd meg, inkább tedd el télire, a pataokban jól eláll.

És Gólya bácsi hallgat Csipikére. És Kecskebéka könnyes szemmel fogadko-

– Még mindig nem alszol? – ült fel Kukucsi.

– Nem alszom.

– Hát akkor mit csinálsz? Haragszol?

– Nem. Gondolataimba merülök.

– Az se utolsó dolog, de én inkább álomba merülök. Vigyázat, merülünk! – kurjantotta el magát Kukucsi.

De Csipike nem figyelt rá. A szomorú jövődön elmélkedett, míg egyszer csak úgy érezte, kint van a Tisztáson, ahol Szarvas-

zik, hogy soha többé nem mondja „brekeke”, többé nem brekeg, csak kuruttyol, és a patakból nyomban rá is zendít a hála és köszönet megható kuruttyszavára...

Kukucsi óvatosan felült a mohaágyon. Csipikére nézett, majd elégedetten bólintott:

– Elmerült!

Visszafeküdt, egy kicsit fészkelődött, aztán ő is elmerült.

SZŐCS MARGIT

A szivacsbálna

Ebben a pillanatban a szivacs hal kitágította pórusait, és enyhe szörcsögéssel szívni kezdte a fájdalmat. Pár perc múlva megkönnyebbülve szólalt meg édesapa:

– Nem akarok fürödni! – visibálta Ambrus toporzékolva a fürdőkád mellett.

– Nézd csak, ezzel az új, kék szivacshallal dörzsölöm majd a bőrödet. Meglátod, milyen kellemes lesz – mondta az édesanyja, és bele is dobta a halacska kedvcsinálónak a fürdővízbe.

Ambrus pár pillanatra abbahagyta a sírást. Szemügyre vette a szivacs halat, de aztán újult erővel folytatta a bömbölést. Szemben vele vidáman himbálózott a kék halacska.

Ambrus könnyein át látta, hogy a hal szivacs-pórusai kitágulnak és szívják, egyre szívják a... Vajon mit is? Először azt hitte, hogy a vizet a kádból. De nem, nem a vizet szívták, hanem a könnyeit és a rosszkedvét. Ambrus könnyei elapadtak, a halacska meg jókorára dagadt, és szemmel láthatólag elégedett volt a vacsorájával. Ambrus is mosolygósan ült a vacsora-asztalhoz. A szivacs halat maga mellé ültette.

A vacsora felénél az édesapja fájdalomtól eltorzult arccal kiáltott fel:

– Jaj, a fogam!

– Csak tűnékeny fájdalom volt, már el is múlt – és jó étvággal folytatta vacsoráját.

De Ambrus tudta, hogy a szivacs halnak köszönhetően történt mindez. Pár perc múlva nagymamája törte meg a csendet panaszával:

– Gyötör a csúz, se éjjelem se nappalom!

– Engem meg a köszvényem hasogat! – tette hozzá a nagytatája, ám a szivacs hal egy nagyot szörcsentett, és elszállt a panasz, mint napsütésben az ázott-avar-füst.

Másnap a család finomságokkal, virággal megrakodva látogatásra indult Ambrus unokatestvéréhez, aki már két hónapja feküdt a kórházban.

– Magammal viszem a szivacs halat is – mondta Ambrus.

– Mennyire hozzád nőtt az a hal – jegyezte meg az édesanyja. – De hisz úgy megszívta magát vízzel, hogy már alig lehet kézbe venni. Miféle szivacsból lehet, hogy ekkorára duzzadt?

– Nem a víztől lett ekkora... – mosolygott Ambrus titkot rejtőn.

Amálka sápadt volt és sovány, de fény gyúlt szemében, amikor megérkeztek látogatói.

– Nézd csak, Amálka, tegnap kaptam ezt a halat. Csak akkorka volt, mint a tenyerem, de mára már alig bírom cipelni – mutatta Ambrus a szivacshalat Amálkának.

A hal pedig kitágította pórusait, és szívta magába a betegséget, lehangoltságot, rosszkedvet. Nemcsak Amálkából, hanem az egész kórházból. Hörpölt-szörcsölt, és mire kivitték, már alig fért a járdán. A kórházat be is kellett zárni nemsokára, mivel nem maradt egyetlen beteg sem, akit ápolhattak volna.

A hal csak szívta magába a borút, a bajt, a szenvedést az utcából, az egész városból. Akkora lett mint egy bálna. Senki sem értette, honnan termett hirtelen a város köze-

pére egy kék bálna. Nagy vijjogással, túlköléssel megérkeztek a tűzoltók, és daruval, kötelekkel hurcolták a szivacsbálnát a tenger irányába. A város lakossága, amint megtudta, hogy mitől nőtt ekkorára a kis szivacshal, lelkesen csatlakozott a tengerpart felé vonuló menethez.

A tűzoltók vízre bocsátották, Ambrusék az örvendező tömeg gyűrűjében zsebkendőjüket lobogtatva búcsúztak a bánataikon, fájdalmaikon hízalt, hatalmas szivacsbálnától.

Ambrus lelkendezve mesélte barátainak, hogy tegnap este még ezzel a hallal pancsolt a fürdőkádjában.

LÁSZLÓ NOÉMI

Hómondóka

Tollak, tüskék, csillagok,
mind szikrázik, mind forog,
hintázó, hideg virág,
fagyos összeviasszaság.
Tollak, tüskék, levelek,
csipkeszélű fergeteg,
apró, fényes, olvatag,
néma pilleforgatag.

Tollak, tüskék, legyezők,
levegőben rebbenők,
szempillákon pihenők,
gyertek mielőbb!

GUBA-KEREKES ZSUZSA
rajzai

BERTÓTI JOHANNA

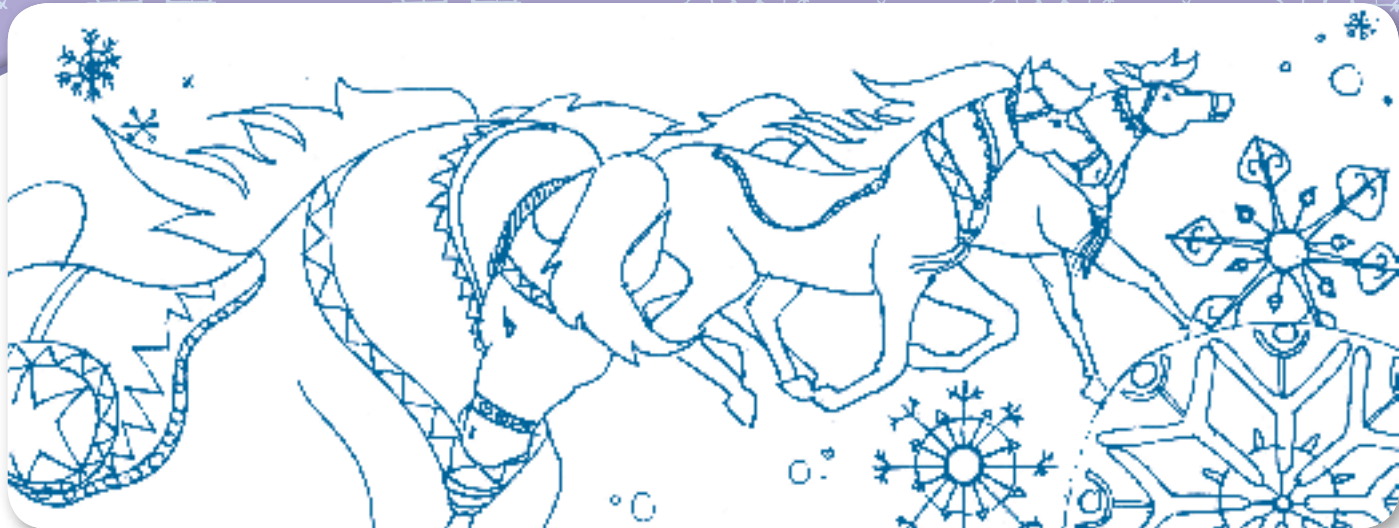
Hull a hó

Hull a hó, csendes a ház,
csak a szellő kaparász.

Hull a hó, hangos a tér,
egy hógolyó utolér.

Hull a hó – fehér tenger!
Hízik már a hóember.

Hull a hó, kezemre hull,
majd vízcseppként legurul.

KISS DÉNES

Jön a fagy

Jön a fagy,
jön a fagy
jégpatkós
lovakon.

Jár a fagy
kopogóst,
kipi- kopp
ropogóst.

Ember is
didereg,
toporog,
táncot rop.

Jár a fagy,
kipi-kopp,
deresen
bekocog.

Lova csönd,
lova köd.
Nyomában
jég ropog.

Keresd meg a két rajz közti öt különbséget, majd színezd ki a lovakat kedved szerint.

BORSODI L. LÁSZLÓ

Balázsolás 4.

Ha fáj a fülem, a torkom, nem megyek oviba. Ilyenkor tovább alszom, és a melegben maradok, hogy ne fázzak. Később Anya vagy Mami elvisznek a Doktor Nénihez, hogy nézze meg, miért nem tudok nyelni, miért nem hallok.

A Doktor Néni egy lapátkával bekotor a számba, elemlámpával a fülembe villanyoz, majd felír szopóstablettákat és édes szirupokat, de szurikat egyáltalán nem, nem, soha nem, keserű teákról szó sincs.

Melyik téli játékot szereted a legjobban? Egészítsd, és színezd ki a rajzot.

Amikor hazamegyünk, beveszem a gyógyszereket, megiszom a mércés szirupot, egy kicsit játszom is, mert lement a lázam, de még holnap se megyek oviba.

Csak azt nem értem, hogy amikor Anya azt szokta kérdezni, miért nem hallom, amit mond, akkor miért nem megyünk el a Doktor Nénihez, és miért kell oviba menni.

Amikor havazik, általában tél van. Nagyon szeretem a havat: Mami ilyenkor elvisz szánkózni a Dombra. Ott sok gyerek játszik: amikor szánkójukkal lefelé száguldanak, nagyokat sikítanak, kacagnak. Örülnek, hogy itt a hó.

A sok szánkózástól én is elfáradok, piros lesz az arcom. Ha már nem tudom kihúzni a szánkót a Dombra, Mami segít, s ő is velem ereszkedik le. Olyankor nagyokat kacagunk mi is, főleg ha felborulunk, de nem üjtük meg magunkat. Szánkózás után egy kicsit még hógolyozunk, aztán elindulunk haza.

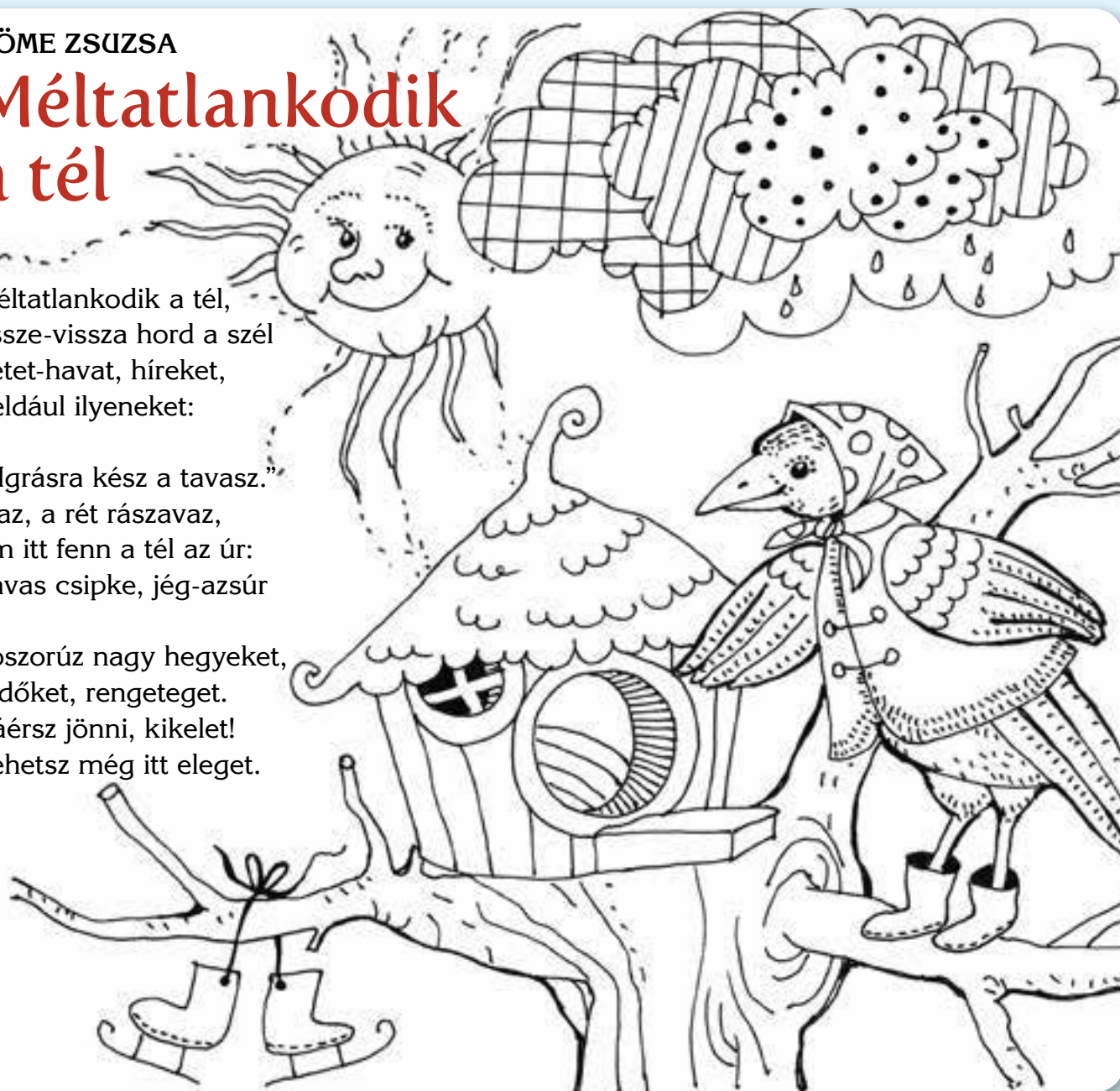
DÖME ZSUZSA

Méltatlankodik a tél

Méltatlankodik a tél,
össze-vissza hord a szél
hetet-havat, híreket,
például ilyeneket:

„Ügrásra kész a tavasz.”
Igaz, a rét rászavaz,
ám itt fenn a tél az úr:
havas csipke, jég-azsúr

koszorúz nagy hegyeket,
erdőket, rengeteget.
Ráérsz jönni, kikelet!
Lehetsz még itt eleget.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajza

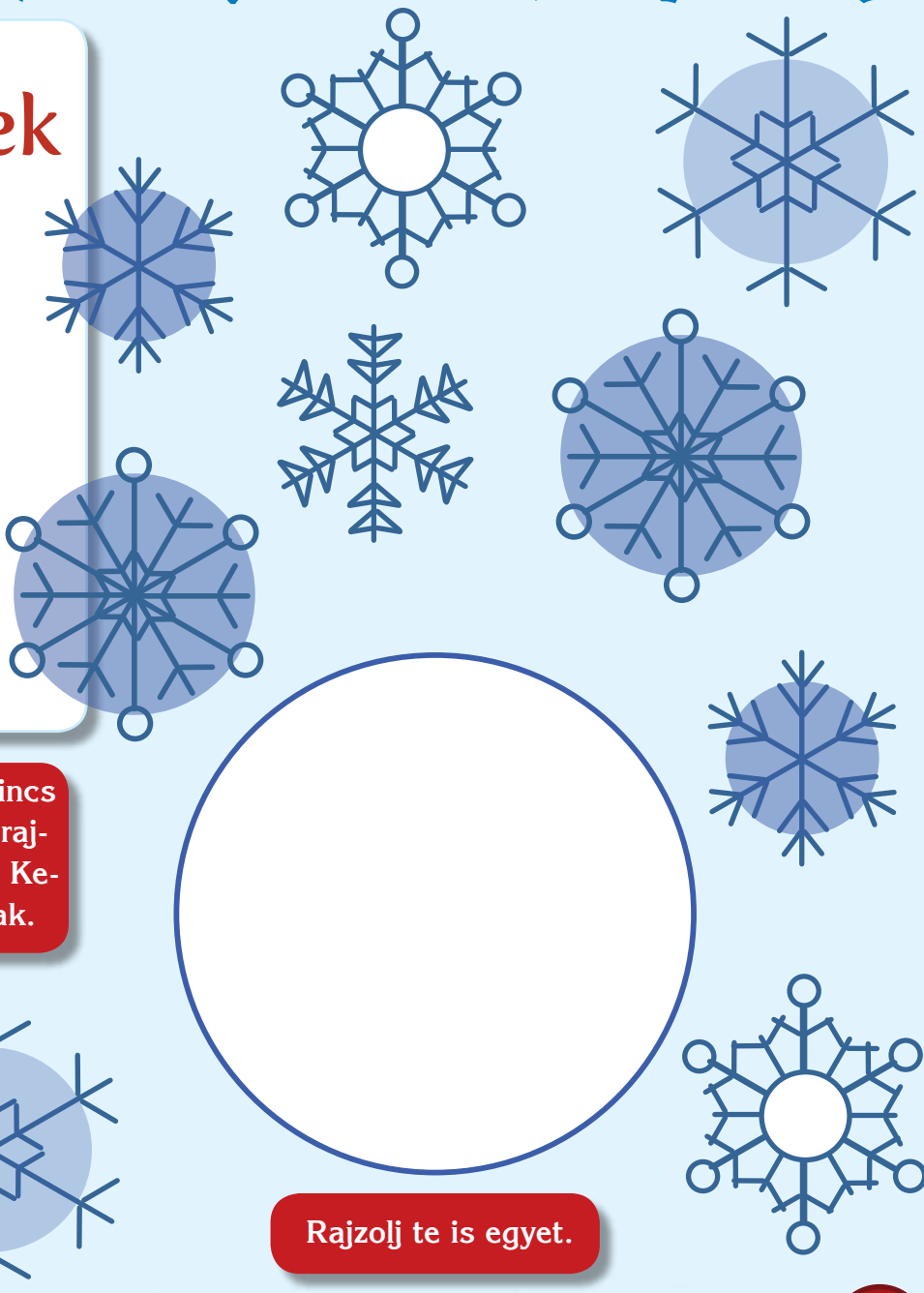
P. BÜZOGÁNY ÁRPÁD

Vékony szelek mondják

Télen kék a napnak lába,
pedig nem jár iskolába.
Megkékült a nagy hidegben,
bár még szélfü se rebben.

Délben piros már az orra,
árnyék hízik a nagy hóra.
Azt cincogják vékony szelek:
„Messze a tavasz, emberek!”

Azt mondják a tudósok, hogy nincs
két egyforma hópihe. De a mi raj-
zunkon mindeniknek van párja. Ke-
resd meg, míg el nem olvadnak.

Rajzolj te is egyet.

BERTÓTI JOHANNA

Újévi vers

Mit kíván a házibivaly?
„Több legyen a fű, mint tavaly.”

No, és mit a békalánykák?
„Egyik combunkat se rántsák.”

Mit kíván a makimajom?
„Kevesebb legyen a bajom.”

Mit kíván a kerti pele?
„Élőskamrámm legyen tele!”

Mit kíván a zsiráfállat?
Egy szép, hosszú, tarka sálat.

Na, és mit a papagájok?
Értsék, hogyha magyarázok.

Mit kíván a lepkék népe?
„Legyen végre világbéke!”

A versben felsorolt kívánságokat Ági néni még megtoldotta néhányval. Megtalálod, ki mire vágyik?

Rajzold le a saját
újévi kívánságodat.

KESZEG ÁGNES rajza

Pohár-bábok

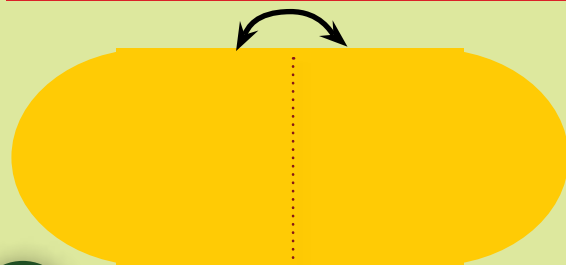
Bálint Melinda tanító néni gyergyóújfalvi osztálya az udvaron hóból, az osztályban műanyagpohárból, papírból készített egy sereg vidám hóembert.

Szerezz egy fehér poharat, gyúrj szalvétafejet. A többi kelléket mi küldjük neked. Szabj, és ragassz ügyesen.

FAZÉK

SEPRŰ

SÁL

FAZÉK
FÜLE

SEPRŰ-
NYÉL

Tóth Éva Andrea, Veselac Ildikó és Nagy Beáta tanító néni nagy-szalontai kisdíákjainak pohár-állatkáit te is elkészítheted.

A műanyag poharat ferd ki, vagy vond be színes papírral. A karokat vágd ki, kettőnként illeszd és ragaszd össze, majd gyuraccsal rögzítsd a test két oldalára. A pohár peremét ragasztózd be, és szorítsd a talpra. Fejét papírcsíkkal rögzítsd a pohár-testhez.

BIRTA-SZÉKELY NOÉMI

A rozsdás szánkó

Valahol Kolozsváron, egy régi, kicsi ház padlásán lógott egy rozsdás szánkó egy még rozsdásabb óriásszegen. Mióta tétlenkedett ott, maga sem tudta. Talán tíz, de az is lehet, hogy húsz éve. Az pedig nagyon hosszú idő, ha magányosan kell tölteni, főleg egy szánkónak, aki annyira szeret gyerekzsivajban a hóban siklani. Éppen ezen gondolkodott, amikor lépteket hallott közeledni. Egy néni meg egy bácsi volt az. Nézegették a házat, amelyben már régen nem lakott senki.

A rozsdás szánkó izgatott lett.

– Nocsak, egy szánkó! Milyen kár, hogy pont most vettünk egyet – kiáltott a néni, majd elsietett.

A rozsdás szánkó azt remélte, hogy a néni leakasztja a szegről, és elviszi a kisfiának. De kinek kellene egy ilyen öreg, rozsdás szánkó? Már éppen beletörődött, hogy örökre a padlás szögén fog lógni, amikor sietős lépteket hallott. A bácsi jött vissza, leemelte a szegről, levitte a padlásról, és betette az autó csomagtartójába. Mikor kivették az autóból, a rozsdás szánkó felismerte az utcát, ahol régen, nagyon régen régi gazdájával járt szánkózni. Az utca mögött volt egy nagy erdő, Hójának nevezték. Oda sereglettek telente szánkózni a kolozsvári gyermekek.

– Délután jönnek utánad – mondta a néni, és kitette a szánkót az erkélyre.

A rozsdás szánkó ezt nem értette. Ki és miért jön utána? Nagyon izgult. Délután átvitték a szomszédba, ahol egy szőke kisfiú várt rá. A szánkó izgalma lassan elmúlt, és boldog megnyugvás költözött talpacskaiba. Ábel apukája, mert így hívták a kisfiút, ledörzsölte róla a rozsdát, lefestette, s olyan szép lett, mint valaha. A kis szánkó ismét boldog volt: tudta, hogy új gazdájával még nagyon sok vidám nap és kaland vár rá.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajza

Melyik szánkónak ki a gazdája?
Mi a neve és hol a hazája a kutyaszánt hajtó népnek?

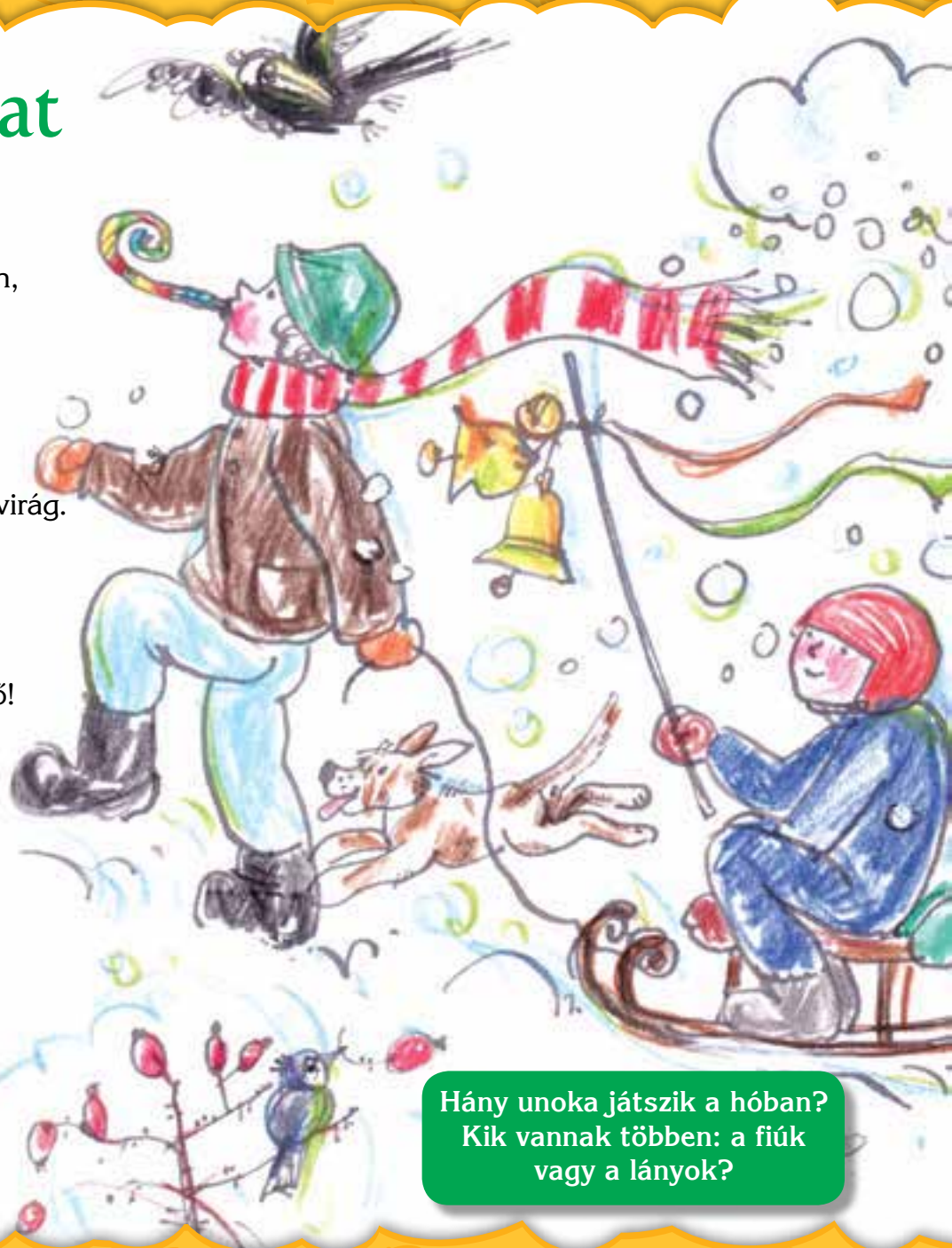
BUDA FERENC

Unokavonat

Ádám a fejét
hordja már magasan,
Ábel követi
sportosan, urasan,
Bence a kaptatón
maga is nekivág,
nyargal a nyomukban
Panna meg Gyöngyvirág.

Száll, száll magasan
a piros repülő,
Áron vezeti –
hogya majd belenő!
Ábris Boldival
motoroz az úton,
elhúzza a vonat –
mehet a *kaminyon*!

Vígan menetel
ez a fűrgő csapat,
fordul, kanyarog,
de előre halad.
Nyolc nagyja mögött
nyomul egy pici nő:
rajtol Rebeka,
a kilencedik ő!

Hány unoka játszik a hóban?
Kik vannak többen: a fiúk
vagy a lányok?

BAK SÁRA rajza

Micimackó, Malacka és a szilvaízes kenyér

MILNE meséjét továbbszötte SIGMOND JÚLIA

MESÉLŐ: Gyerekek! Szeretitek a szilvaízes kenyeret? Képzeljétek, Micimackó nem szereti! Amikor Kangamama szilvaízes kenyérral kínálta őket, Malacka örömmel elfogadta, de Micimackó visszautasította.

MICIMACKÓ: Köszönöm szépen, kedves Kangamama, de én csak a mézes kenyeret szeretem.

KANGAMAMA: Nem baj, én azért adok neked egy üveg szilvaízet. Hátha egyszer kedved lesz megkóstolni.

MESÉLŐ: Másnap este Malacka meglátogatta Micimackót.

MALACKA: Szervusz, Micimackó! Nem tudod, miért van mindenhol ilyen sötétség?

MICIMACKÓ: Azt hiszem, rövidzárlat van...

MALACKA: Alig bírtam elbotladozni hozzád ebben a nagy hóban és szörnyű sötétségben. A hold sem világít, a csillagok is alig pislákolnak.

MICIMACKÓ: Jól tetted, hogy eljöttél, Malacka. Én éppen vacsorázom. Kérsz egy kis mézes kenyeret?

MALACKA: Köszönöm, Micimackó, de én már vacsoráztam. Szilvaízes kenyeret.

MICIMACKÓ: Brrrrr. Ki nem állhatom a szilvaízes kenyeret! Csodálkozom, hogy nemcsak Zsebibaba, de még te is szereted.

MESÉLŐ: Abban a pillanatban kigyúlt a fény Micimackó kuckójában, mert közben megjavították a rövidzárlatot. Malacka jóízűen kacagni kezdett.

MICIMACKÓ: Mit nevetsz, Malacka?

MALACKA: Hihih... nézz a tükörbe... hihih... Micimackó... hihih... milyen maszatos az orrod... hihih.

MESÉLŐ: Micimackó a tükörbe nézett, és elképedve látta, hogy csupa szilvaíz az orra! Véletlenül a Kangamama ajándékából evett.

MICIMACKÓ: Nahát! Sohase gondoltam volna, hogy a szilvaízes kenyér is... mm... majdnem olyan finom, mint a mézes.

MALACKA: Micimackó! Holnap menjünk el Kangamamához, és mondd el neki is, hogy most már nemcsak a mézes kenyeret szereted, de a szilvaízeset is.

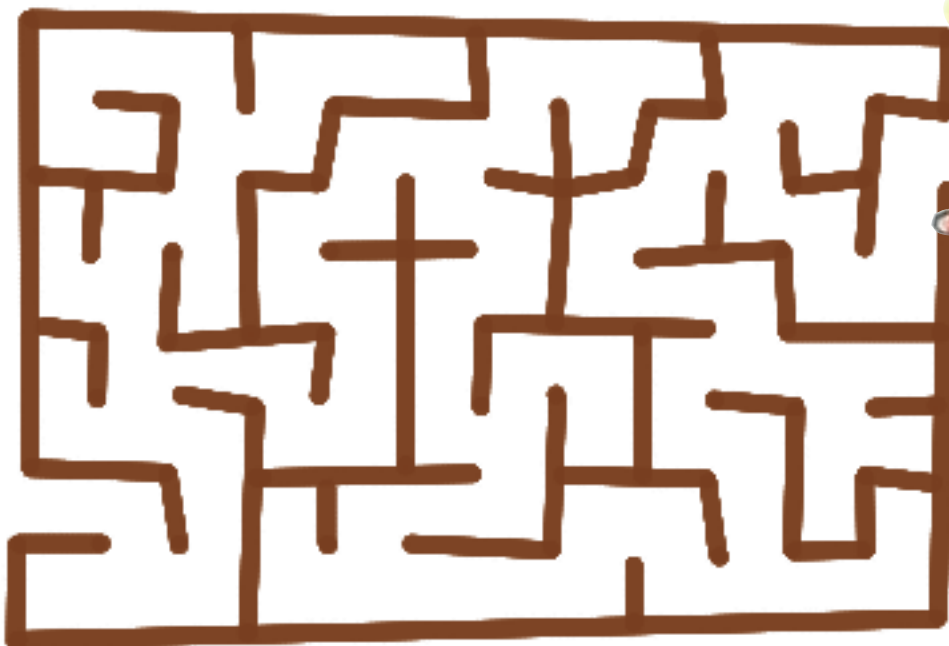
MESÉLŐ: Másnap Micimackó és Malacka újra meglátogatta Zsebibabát, és most már hárman lakmároztak a finom szilvaízes kenyérből.

Gyerekek! Amikor szilvaízes kenyeret vacsoráztok, gondoljatok Micimackóra, hiszen most már ő is megszerette ezt a finom ételt.

Rajzolj kisebb-nagyobb piros pöttyöt az ételek mellé aszerint, hogy melyiket mennyire szereti Micimackó.

Kangamama szilvaízes kenyérrel várja Zsebibabát. Vezesd oda hozzá.

Ti küldtétek

• Nincs két egyforma gyermekmosoly, sem két egyforma hóember-orr **Oláh Andrea** óvó néni **szilágykrasznai** csoportjában. A mosoly a szívesen végzett, közös munkából, a hóember két papírtányérból kerekedett.

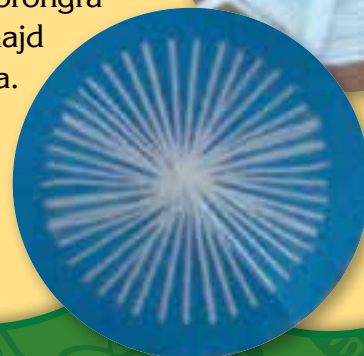

• **Barta Éva** óvó néni felvágta a parafadugót, a **szatmárnémeti** Gulliver Óvoda apróságai gyufaszállal „összeszerelték”, és igazi tollakkal ékesítették a kackiás kakasokat.

• A havadtői óvodások **Farkas Mária Magdolna** és **Koncz Emma** óvó néni segítségével hófehér vászonzsákból varrtak hóembert: nagy zsákból az aput, kicsiből a fiát. A kerek égbolt alatt összebújó fehér házakra ujjacskájukkal pöttyöztek havazást.

• **Veszprémi Emőke** tanító néni osztálya a nagyváradi N. Bălcescu Iskolában kétféle

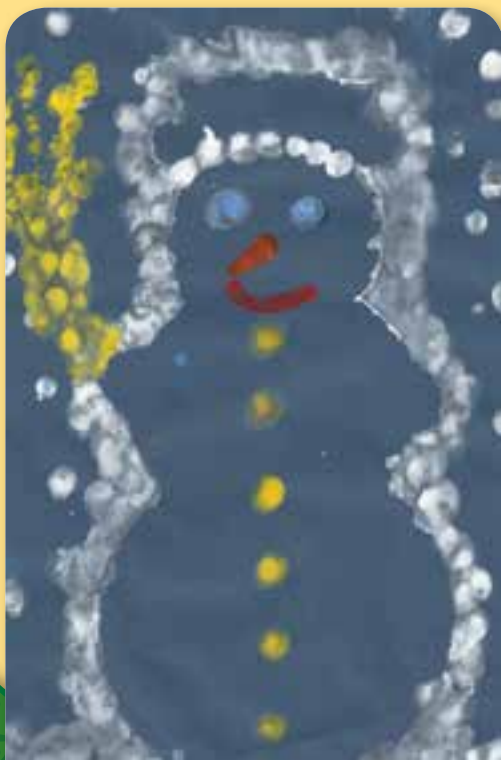
hópelyhet varázsolt: az iskolatej szívószálára hurkolta a fehér fonalat, illetve kék kartonkorongra kört rajzolt, majd tüvel körbevarrta.

● **Nagyvárad** olvasóink a D. Cantemir Iskolában **Fándly Enikő**, a zimándújfalusi gyerekek pedig **Horga Mónika** tanító néni ötlete alapján a kezükkel pecsételték, majd változatosan kifestették a hóembercsaládot, sőt mesét is mondtak róluk.

● **Sárosi Tímea** óvónő Ficánka csoportja a marosvásárhelyi Arlecchino Napköziben énekelt, játszott, és népi ihletésű papírkézimunkát faricskált az egyik januári délutánon megtartott „fonóban”.

● Újjbegyüket használták ecsetnek **Csedő Magdolna** csíkszentgyörgyi előkészítősei. Hóemberük szinte világít az est-sötét kartonon.

● **Mátyás Erzsébet** tanító néni osztálya a **szászrégeni** A. Maior Iskolában varrni tanult, és közben vidám mackósereggel gazdagodott, mely egyénibb is, kedvesebb is, mint a gyári. Vajon kinek ajándékozták?

Szárnybontó

Tél, tél, tél,
Fagyos, hideg tél,
Bentről nézni
Téged nagyon szép.
Dúdol a kályhában a tűz,
Mellette a kislány
Gyöngyöt fűz.
Énekel és dalol,
Míg kint a szél tombol.
Soós Kriszta, Brassó

Megérkezett a tél,
előbújnak a szánok.
Fel a hegyre, le a hegyről,
csuszi, csuszi távol.
**Pap Helga,
Szilágycsuszna**

Hull a hó, hull a hó,
csizma alatt ropogó,
puha, fehér takaró.
Jaj, de jó, jaj, de jó,
vígán siklik szánkó, sí,
csúszok én is mostan, ni.
Dombay Júlia, Brassó

**Tóth Renáta,
Székelyszentlélek**

Hull a hó, fázik a ló.
Mit csinál a kis csikó?
Balog Brigitta

**Bege Ildikó,
Gyergyószentmiklós**

Esik a hó,
Minden csillogó.
Szép, fehér a táj,
Jég és fagy minden.
**László Krisztián,
Kovácsna**

**Siklódi Tihamér,
Gyergyószentmiklós**

Mózes Dániel,
Marosvásárhely

Egyszer egy sumák megevett egy kisnyulat. Az erdő lakói nagyon féltek tőle, ezért megbízták a mókust, hogy segítségül hívjon egy leányt, akinek a neve Török Zsuzsánna. Zsuzsánna nem ismert félelmet. Így meg voltak számlálva a sumák napjai. Keresett egy botot a sumák legyőzésére. Felmászott egy fára, kinyújtotta hosszú lábát, és belerúgott a sumák hasába. Így sikerült legyőzni a vérszomjas sumákat.

Török Zsuzsánna,
Nyárádremete

Miklós Kamilla,
Ivó

Volt egyszer három őzike: Bandi, Andi és Szandi. Bandi arra vágyott, hogy barátai legyenek. Andi arra, hogy az emberek világában éljen. Szandi repülni kívánt. Egy éjjel megjelent egy tündér nagy fényességgel. Megígérte, hogy teljesíti a kívánságukat. Ezután Bandi boldogan legelészett a barátaival az erdei tisztáson, Andi viszont hamar megunta az emberek furcsa életét, Szandi pedig a röpködést. A tündért hívták segítségül. Így jutottak vissza az erdőbe, s azóta ők is Bandiékkel legelésznek. Itt a vége, fuss el véle.

Atomei-Müller Edwin, Dés

Abrán Bálint,
Ivó

Csipike postája

Jó lenne, ha veletek együtt nőne a Szivárvány is az új évben, hogy minden levél, fénykép, rajz és kézimunka elérjen benne. Köszönjük, hogy írtok nekünk: **Ágoston Ádám, Dani Gyula, Kolcsár Evelin, Szőcs Brigitta, Sárosi Virág,** Kolozsvár; **Ruțui Krisztina,** Marosvásárhely; **Hanus Ábel,** Sárközújlak; **Böszörményi Panna,** Székelyudvarhely; **Szabó Ervin,** Oroszhegy; **Rákossy Szilvia,** Zilah; **Gergely Andrea Anita,** Nagyalambfalva; **Boros Ivett,** Csíkszentdomokos; **Portik Henrietta,** Gyergyószentmiklós; a **szatmárnémeti Református Óvoda;** a **csíkszeredai Aranyalma Óvoda;** a **kolozsvári Napsugár Óvoda;** a **tordaharaszti óvoda;** a **sepsiszentgyörgyi Református Kollégium I.;** a **nagyvárad** D. Cantemir Iskola II. E; a **gyergyószentmiklósi Fogarasy Mihály Iskola** előkészítő A; a **marosvásárhelyi**

L. Rebreanu Gimnázium II. E osztálya; a **szilágyosmlyói I.;** a **csíkmenasági I. és előkészítő;** a **gyulakuti I.;** a **kaplonyi I.;** a **zabolai I. B.;** a **gyergyóalfalvi I.;** a **szilágypaniti,** a **csíkszentdomokosi,** a **sárközújlaki előkészítő osztály.**

• A Szivárvány megtölti szívünket boldogsággal és tarisznyánkat sok újdonsággal. **Munteanu Erika óvónő Nagybányáról,** az O. Cazimir Óvodából Katicabogár csoportjával együtt annak örül, hogy mindig talál a Szivárványban a heti témához kapcsolódó olvasnivalót.

Vágd ki a bélyeget, és ragaszd a neved mellé az osztály, a csoport közös gyűjtőlapjára!

E lapszám támogatója:

• Örültek a sepsiszentgyörgyi Ady Endre Iskola előkészítősei, hogy Csipike a Szivárványból kivágott öltöztetőbaba formájában is életre kelt – írta **Hatos Gabriella** tanítónő.

• **Babos Ibolya** tanítónő a marosvásárhelyi S. Duicu Iskolából előkészítő osztályának szüreti báljáról küldött hangulatos képeket.

• A datki Buta Edit tanító néni kis csapata csak a fénykép kedvéért állt meg egy pillanatra. Különben egész tanévben szorgoskodnak.

• A marosvásárhelyi S. Duicu Iskolából üzeni **Szövérfi Emese**, hogy elsősei számára „lelki táplálékot” nyújt a Szivárvány és a szülőkkel, nagyszülőkkel szervezett, meghitt, közös tevékenységek is.

**Címlap:
A hidegtől
piros az orrod?
MÜLLER KATI
rajza**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekek képes lapja.

Kiadja a NAPSÚGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI.
Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.
Megrendelhető a szerkesztőség címen: 400462 Cluj, Bld. C. Brăncuși nr. 202. ap. 101.

E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SÚC. CLÚJ S.C. NAPSÚGÁR- EDITŰRA S.R.L. CÚI: 210622.

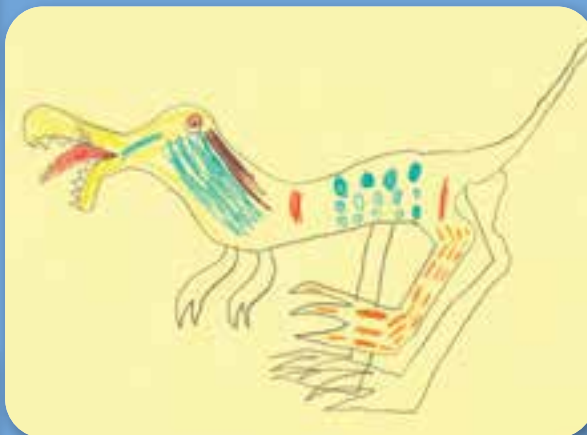
Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Rajz-üzenet

Hanus Ábel,
Sárközújlak

Nagy Márk,
Marosvásárhely

Dani Gyula,
Kolozsvár

Botka Fanni
Kinga, Zilah

Fekete Krisztián,
Szilágypanit

9 771221 776005 14371

Ára 3 LEJ, 400 FT